

Kérem Önöket, Önt, Téged, az iskolában terjesszék felhívásunkat, szóljanak az érdeklődő diákoknak.

Jelentkezés: Kosztolányi Művelődési Ház IX., Török Pál u. 3. 1093 (Kálvin téri Áruház mögött) Illés Kláránál. Tel.: 118-0207

KAPOSI LÁSZLÓ

Összetört mondatok a gumiasztal-ágyon

Szentivánéji álom a Várszínházban

Legyünk óvatosak! Ide csak akkor vigyük el a ránbízottakat, ha egészen biztosak vagyunk abban, hogy hamarosan kárpótolni tudjuk őket valamivel, vagy ha volt már meghatározó találkozásuk Shakespeare-rel – akár csak diákszínházi formában is –, mert ennek a produkciónak a megtekintése nem kínál igazi örömet. Azért is fontos szólnunk erről, mert ez a darab az, amiről azt szoktuk hinni, ezt aztán már aligha lehet elrontani, nosza rajta, essünk túl az esedékes színházlátogatáson. Ne siessünk!

A díszlet leginkább egy hajó rakodóterére emlékeztet, amelyben alumíniumfalú konténerek és vaslépcsők között, lengő vashíd alatt, kellemetlen ruhákba bújtatott rossz beszédű emberek bukfenceznek egy óriási ágyon.

Kezdetben azt hittem, valami új fordításról van szó, annyira összetört az aranyjános szöveg a főiskolások száján. Egyedül *Ráckevei Anna* felnőtt szomorúságú Titániája hív elő elfogadást és azonnali részvétet, de nem azt a bizonyos arisztotelészt, melyet a Poétika említ, hanem magánemberit, aminek semmi köze a színházhoz. Ő az előadás egyetlen pontja, akin megpihenhet a szem, elandalodhat a fül is. (Bár érdekes lenne tudni, honnan veszi az egyébként szép beszédű színész ezeket a kedvesen lágy zalai zse-ket a zé-k helyett.)

Mert kemény, hideg, gépies előadás ez a Szentivánéji álom, melyben a játékosok csak az egyébként jól megcsinált akrobatikus mozgágyakorlatokra ügyelnek tiszteletreméltó igyekezettel, de a nézőben azt a nem enyhülő érzést keltik, mintha fogalmuk sem lenne arról, miket beszélnek.

Óze Áron, kit egy hajdani pesti középiskolás fesztiválon egy tragikusan tiszta Molliére darabban jegyeztem meg, most elveszetten kattog, zakatol, mintha Puck-ját a Csillagok háborújából menesztették volna. Bármennyire szívfájdító is az elaludt gyermyáján szomorkodó Holdbéli ember (*Illyés Barna*), Gyalu, az asztalos (*Molnár Péter*) sóvárogva emlékezhet vissza debreceni diákéveinek mesteremberjelenetére, melyen – hála a rendezőtanár *Várhidi Attilának* –, könnyesre röhögte magát a fél ország. Nevetgélnek persze itt is. A legdöbbenetesebb hatást azonban az egyébként korrekt módon dolgozó *Szűcs Gábor* Zubolyának fején éktelenkedő patkány (vagy nyúl?)-fej kelti. *Ivánka Csaba*, mint Vackor, az ács, mintha maga is azon málázgatna, nem kéne-e inkább valami színházfélét csinálni? Hihetetlenül nehézkes minden test és lélek. Egy-egy szereplő döng egy kicsit a padlón, majd távozik. Pedig a tébolygó téblábolás minden métere "ki van találva" *Cziáki István* segítségével. *Iglódi István* rendezői pontossága a szokásos magas szinten működik, ha térbeli kidolgozottságot tekintjük. Nem érezhető azonban a szövegelemzői munka. Bántóan rosszak a hangsúlyok, pontatlan és helyenként gorombán módosított a szöveg.

Hiába vigasztalja magát a néző, hogy istenem kezdők csupán, s ezért van az, hogy "nem ponton áll meg a jámbor sehol", maradva a shakespeare-i szöveg fölfogható

szavainál: az ember "rettentő nagy expozíciót érez az alváásra".

Minden bizonnyal lesz e csapatnak jobb próbálkozása is. Ha ez az esemény az Ód-
ry színpadon esik meg, gyorsan elfelejtjük. A "nemzeti deszkák" azonban többet érde-
melnének.

GABNAI KATALIN

KÖNYVSZEMLE

Szűrőpróba

*Lehet-e könyvborító alapján vásárolni? És szabad-e az eladókra hagyatkozni? S mert a könyvboltokba ritkásan betérők többsége mást nem szokott, magam is most aszerint (nem) válogattam az ajánlott kiadványok közül, ami felé a kemény fedelű könyvborítók és a tájékozatlan eladók tereltek. Szempontom szerint csu-
pán a természettudományi ismeretterjesztő kiadványok érdekeltek, mégpedig azok, amelyek az oktatás háttéranyagai, illetve fontos helyük lehet akár a szak-
tantermékben, akár az iskolai könyvtárakban – hát ilyeneket kértem egy nagy forgalmú s jól ellátott boltban...*

A borító az, ami megfogja a vásárlót – hangzik ma a könyvszakma dolgozóinak a szájából. Így hát hagytam magam megszédíteni, s mintegy négyezer forintot fizettem a következő (eladó ajánlotta) kiadványokért: a Móra Könyvkiadó két Búvár zsebkönyvéért (*Magvak, termések és Édesvízi parányok*), a Gondolat megjelentette legújabb Fürkész-könyvért (*Ízeltlábúak*), Farley Mowet reklámokból ismert iratáért, *A mészárlások tengeréért* (Kossuth Könyvkiadó), az eredetileg oxfordi kiadású *Az állatvilág enciklopédiájának Vízimadarak* kötetéért, amelyet a színvonalas termékeiről ismert Helikon Kiadó dobott piacra, a valami okból ismeretterjesztő könyvek közé rakott *Maeterlinck-meséért, A két madárért*, (a Montázs Könyvkiadó jelentette meg, sajnos nem az eredetét, hiszen egy régi átdolgozás), a Durrell mester Graham Percy rajzaival feldúsított *Léghajóval...* sorozata két új könyvéért – hogy ezekről esett már szó az Iskolakultúrában, nem baj, most természettudományi szempontokból rakom majd görcső alá, fogadkozom –, a Móra Könyvkiadó megjelentette kérdések könyvéért, a *Rejtelmes világért*. S végül nem toltam vissza a halomhoz rakott Pannónia Film Vállalat *Vili a veréb* kötetét (valamikor ez a kiadó íratatta s terjesztette a *Vízi pók, csoda pók* film- és könyvsorozatot, az első olyan magyar terméket, amely csöppet sem antropomorfizálta a gyerekeknek bemutatandó természeti világot, mégis kedvesen, érthetően és közelről mutatta meg mindazt a sok ökológiai csodát, ami ember nélkül is létezik, van, elmentmondásaival, élet-halál kérdéseivel együtt).

Csapdák

A könyvszakmán – kiadástól eladásig – elverni a port: könnyű multság. Most ezt ne részletezzük. Csupán halkan megjegyezzük azt a csöppet sem részletkérdést, hogy manapság a legjobb könyvboltokban is eltűntek a tematikus csoportosítások. S még jó, ha itt-ott külön található a szépirodalom, a szakácművészet és a tudományos kiadványok: esetleg elkülönítve a gyerekirodalom. Ráadásul az én kedves elárusítóim nem birtokolja szakmája alapismereteit – hiszen nem nevezhető ismeretterjesztő kiad-